

VII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI FINANSÓW PUBLICZNYCH

(NR 100)

z dnia 25 października 2012 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Finansów Publicznych (nr 100)

25 października 2012 r.

Komisja Finansów Publicznych, obradująca pod przewodnictwem posła **Jana Łopaty (PSL)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie rządowego projektu ustawy budżetowej na rok 2013 (druk 755) w zakresie:

- 1) przychodów i rozchodów budżetu państwa z załącznika nr 5,
- 2) części budżetowej 78 – Obsługa zadłużenia zagranicznego,
 - a) dochody i wydatki,
 - b) program wieloletni „Wyposażenie Sił Zbrojnych RP w samoloty wielozadaniowe”,
- 3) części budżetowej 79 – Obsługa długu krajowego,
 - a) dochody i wydatki z załączników nr 1 i 2,
- 4) strategii zarządzania długiem sektora finansów publicznych w latach 2013–2016,

– zaopiniowanie wniosku Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zmian w planie finansowym Funduszu Modernizacji Bezpieczeństwa Publicznego na 2012 r.,

– zaopiniowanie wniosku Prezesa Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w sprawie zmian w planie finansowym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na 2012 r.,

– zaopiniowanie wniosku Ministra Finansów w sprawie utworzenia nowej rezerwy celowej.

W posiedzeniu udział wzięli: **Hanna Majszczyk** i **Wojciech Kowalczyk** podsekretarze stanu w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Roman Dmowski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych wraz ze współpracownikami, **Sebastian Szymonik** dyrektor generalny Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych wraz ze współpracownikami, **Wacław Martyniuk** doradca Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Michał Nowak**, **Mariusz Pawełczyk**, **Monika Żołnierowicz-Kasprzyk** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Jacek Markiewicz** – legislator z Biura Legislacyjnego, **Zofia Szpringer** – kierownik Zespołu Analiz Finansowych i Budżetu Państwa Biura Analiz Sejmowych.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Dzień dobry państwu. Jeżeli państwo pozwolą, rozpoczniemy kolejne posiedzenie Komisji Finansów Publicznych nr 100. Mamy małeńki jubileusz, setne posiedzenie Komisji. Pracujemy intensywnie, oby jeszcze efektywniej.

Na dzisiejszym posiedzeniu Komisji jest przewidziany następujący porządek obrad. Zaopiniowanie wniosku Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zmian w planie finan-

sowym Funduszu Modernizacji Bezpieczeństwa Publicznego na 2012 rok. Drugi punkt obejmuje zaopiniowanie wniosku Prezesa Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w sprawie zmian w planie finansowym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na 2012 rok. Proszę również o możliwość uzupełnienia o trzeci punkt, czyli zaopiniowanie wniosku Ministra Finansów w sprawie utworzenia nowej rezerwy celowej. Jako czwarty punkt – zaraz odniosę się do niego – mamy rozpatrzenie rządowego projektu ustawy budżetowej na rok 2013 (druk nr 755) w zakresie przychodów i rozchodów budżetu państwa z załącznika nr 5 oraz części budżetowej 78.

Witam na jubileuszowym, setnym posiedzeniu panią minister Hannę Majszycką, podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów, pana ministra Wojciecha Kowalczyka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów, pana Romana Dmowskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i pana Sebastiana Szymonika, dyrektora generalnego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Witam wszystkich państwa.

W imieniu posła referującego mam serdeczną prośbę, żebyśmy rozpoczęli od punktu czwartego, od części budżetowych, jako że potrzeba wylotu i reprezentowania Rzeczypospolitej Polskiej i Sejmu na Ukrainie powoduje, że pan poseł Cichoń jest ograniczony czasem. Rozumiem, że tak możemy. Dziękuję za przyzwolenie zmiany kolejności. Panie posle, proszę bardzo. Rozpoczynamy referowanie w zakresie, który został panu wyznaczony.

Poseł Janusz Cichoń (PO):

Bardzo dziękuję. Panie przewodniczący, pani minister, panie ministrze, szanowni państwo. Zacznę od załącznika nr 5. Podstawowe informacje. Przychody budżetu państwa w roku 2013 są planowane na poziomie 267.365.000 tys. zł, natomiast rozchody na poziomie 237.954.000 tys. zł. Deficyt budżetu państwa wobec tego to 35.565.500 tys. zł. Potrzeby pożyczkowe netto będą jednak wyższe, ponieważ muszą one uwzględnić salda między innymi środków europejskich – tutaj jest saldo dodatnie na poziomie 6.154.000 tys. zł, nawiasem mówiąc, po raz pierwszy od kilku lat – przychodów z prywatyzacji i ich rozdysponowania na poziomie 10.090.000 tys. zł. Moim zdaniem wymaga to pewnego wyjaśnienia, dlatego że saldo to jest ujemne, a jest ono dwukrotnie wyższe niż wpływy planowane w 2013 roku.

Potrzeby pożyczkowe netto kształtują się wobec tego na poziomie 45.730.000 tys. zł, ale musimy też pamiętać o konieczności wykupu długu zapadalnego w 2013 roku. Jest to prawie 100.000.000 tys. zł. Potrzeby pożyczkowe brutto wyniosą w związku z tym prawie 145.000.000 tys. zł. Jest to dużo, ale mniej niż w latach ubiegłych.

Jeżeli chodzi o finansowanie, to planowane saldo w finansowaniu krajowym ma wynosić 22.636.000 tys. zł. Będzie ono wynikiem przychodów w wysokości 175.000.000 tys. zł i rozchodów w wysokości 152.000.000 tys. zł. Głównym źródłem przychodów jest emisja skarbowych papierów wartościowych. Warto tutaj zwrócić uwagę na to, że w roku przyszłym planuje się wzrost emisji obligacji oszczędnościowych. Jest to dobry kierunek polegający w gruncie rzeczy na wykorzystaniu rosnącego popytu na bezpieczne instrumenty finansowe, jeżeli chodzi o osoby fizycznie, na lokowanie oszczędności. Jeżeli chodzi o rozchody, myślę, że tutaj wyjaśnienia wymaga też pożyczka dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 4.800.000 tys. zł. Może to budzić kontrowersje także dlatego, że jest to kolejny rok, kiedy Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ma otrzymać pożyczkę podobnej wielkości. To tyle, jeżeli chodzi o finansowanie krajowe.

Jeżeli chodzi o finansowanie zagraniczne, tutaj saldo jest planowane na poziomie 16.860.000 tys. zł. Jest ono wynikiem przychodów w wysokości ponad 87.000.000 tys. zł oraz rozchodów w wysokości ponad 70.000.000 tys. zł. Jeżeli chodzi o strukturę przychodów, warto zwrócić uwagę na to, że zwiększa się udział kredytów zaciąganych w międzynarodowych instytucjach finansowych. Mogę powiedzieć, że planuje się zaciągnięcie kredytu w Europejskim Banku Inwestycyjnym w wysokości prawie 6.000.000 tys. zł na projekty związane z infrastrukturą drogową, a także na współfinansowanie wkładu krajowego do wybranych programów w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia. Kolejna pozycja to kredyt z Banku Światowego. Z kredytu tego będzie finansowany projekt związany z polityką rozwojową oraz projekt ochrony przeciwpowodziowej

dorzecza Odry. Jest to kwota 3.179.000 tys. zł. Wreszcie jest Bank Rozwoju Rady Europy i kwota 441.000 tys. zł.

Jeżeli chodzi o finansowanie zagraniczne, moim zdaniem wyjaśnienia wymaga – nie znalazłem tego w materiałach – ujemne saldo z tytułu płatności związanych z udziałem Skarbu Państwa w międzynarodowych instytucjach finansowych. Ujemne saldo wynosi tutaj 851.000 tys. zł. Nie bardzo znalazłem informacje, na co.

Jeżeli miałbym podsumować, to moim zdaniem warto jeszcze zwrócić uwagę i podkreślić, że po uwzględnieniu zobowiązań zaciąganych i spłacanych w ciągu roku, tak naprawdę przychody związane z zarządzaniem płynnością sektora finansów publicznych prognozuje się na kwotę 933.000.000 tys. zł, a rozchody z tego tytułu na kwotę 933.000.000 tys. zł, czyli na taką samą kwotę. W związku z tym prognoza łącznej kwoty przychodów i rozchodów wynosi odpowiednio ponad 1.000.000.000 tys. zł. Myślę, że to tyle, jeżeli chodzi o finansowanie.

Kolejna rzecz to obsługa długu, czyli części 78 i 79. Jeżeli chodzi o koszty obsługi długu, są one planowane na poziomie 43.500.000 tys. zł, co w praktyce oznacza, że po wyłączeniu tejże pozycji z rachunku deficytu w budżecie państwa powinna wystąpić tzw. nadwyżka pierwotna w kwocie 7.900.000 tys. zł. Generalnie należy ocenić, że planowane obciążenie budżetu państwa kosztami obsługi jest wysokie. Koszty te w ciągu kilku ostatnich lat rosły w ujęciu nominalnym. Rosły także w relacji do wydatków budżetowych. W roku 2012 osiągnęły 13%. Na takim samym poziomie mają się utrzymywać w roku 2013. Jest to jedna z najważniejszych pozycji budżetowych. Warto zwrócić na to uwagę. Jest to naprawdę duże obciążenie. Warto też zwrócić uwagę na to, że po raz pierwszy od kilku lat zmniejsza się relacja kosztów obsługi długu do PKB. Wyniesie ona 2,6%. Jest to spadek o zaledwie o 0,1%, ale początek ruchu w tym kierunku, co potwierdza także strategia i zawarte w niej projekcje.

Jeżeli chodzi o obsługę zadłużenia zagranicznego, tutaj wydatki zaplanowano na kwotę 11.385.000 tys. zł. Jest to o 5,7% więcej niż w ustawie na rok 2012. Wydatki te obejmują przede wszystkim koszty obsługi zadłużenia i innych operacji zagranicznych w wysokości 11.235 tys. zł, czyli o 4,4% więcej niż w 2012 roku. Mieszczą się tutaj odsetki i dyskonto od obligacji skarbowych, odsetki i opłaty od kredytów i pożyczek, a także wydatki związane z finansowaniem zakupu samolotów F-16. Pozycja ta pojawia się w budżecie od 2007 roku. 62.297 tys. zł – takie są wydatki planowane na rok 2013. Warto też zwrócić uwagę, że wśród owych wydatków mamy też wydatki związane z elastyczną linią kredytową z Międzynarodowego Funduszu Walutowego.

Jeżeli chodzi o obsługę długu krajowego, w projekcie ustawy budżetowej wydatki z tytułu obsługi długu krajowego zaplanowano na kwotę 32.000.000 tys. zł. Proporcje, jak widać, są stałe, chociaż idziemy nieco w kierunku zwiększenia finansowania krajowego. W zasadzie koszty obsługi długu krajowego są dwukrotnie większe niż koszty obsługi długu zagranicznego. Wydatki te obejmują przede wszystkim koszty obsługi skarbowych papierów wartościowych, a także innych instrumentów finansowych na rynku krajowym. Kluczowa pozycja to odsetki i dyskonto od obligacji rynkowych oraz rozliczenie transakcji na instrumentach pochodnych. W sumie jest to kwota prawie 30.000.000 tys. zł. Warto też powiedzieć, że rozliczenia z tytułu poręczeń i gwarancji krajowych udzielonych przez Skarb Państwa są planowane na kwotę tylko 100 tys. zł. Mam wątpliwości, czy będziemy w stanie zmieścić w owej kwocie. To tyle, jeżeli chodzi o obsługę zadłużenia.

Do projektu budżetu dołączono dokument „Strategia zarządzania długiem sektora finansów publicznych na lata 2013–2016”. Jest to konsekwencja zmian, jakie wprowadziliśmy w ustawie o finansach publicznych w 2009 roku. Dokument ten zawiera prognozy wielkości długu publicznego, spójne z założeniami polityki fiskalnej, przyjętymi w projekcie budżetu. Warto zwrócić uwagę, że prognozy długu różnią się od prognoz prezentowanych do tej pory w takich dokumentach jak „Program konwergencji” czy „Wieloletni plan finansowy państwa”. Jest to zrozumiałe, ponieważ nieco zmieniło się otoczenie makroekonomiczne. Strategia musi to uwzględniać. Myślę, że cel, jaki przyjęto, jest oczywisty. Jest to minimalizacja kosztów obsługi długu w długim horyzoncie czasowym, przy przyjętych założeniach związanych z ryzykiem.

Generalnie polecam lekturę owego dokumentu. Jest to dość obszerny dokument, ale identyfikujący podstawowe ryzyka, opisujący ich naturę. Mogę powiedzieć, że w strategii znajdziemy także opis ryzyk. Ryzyko refinansowania, ryzyko kursowe, ryzyko stopy procentowej, ryzyko płynności, także ryzyka kredytowe, operacyjne, wreszcie rozkładu kosztów obsługi długu w czasie. Nie będę ich omawiał, ale jak mówiłem, polecam lekturę dokumentu. Wszyscy wiemy, że w zarządzaniu długiem olbrzymie znaczenie ma elastyczność, a także dywersyfikacja źródeł finansowania potrzeb pożyczkowych. Myślę, że w dokumencie tym widać, że Ministerstwo Finansów podchodzi do owej problematyki bardzo rzeczowo i solidnie. W ramach strategii planowane są także działania, które mają zwiększać płynność rynku skarbowych papierów wartościowych, jak również poprawiać przejrzystość owego rynku i wreszcie prowadzić do poprawy jego efektywności, zwiększenia efektywności tegoż rynku. Wszystko to służy obniżeniu kosztów obsługi zadłużenia.

Warto przypomnieć, że nowelizując w 2009 roku ustawę, wzmocniliśmy system zarządzania płynnością budżetu państwa. Zmiany te polegały na obowiązku lokowania wolnych środków państwowych funduszy celowych, agencji wykonawczych, a także innych jednostek sektora finansów publicznych na rachunku Ministra Finansów. Wygenerowaliśmy możliwość lokowania przez jednostki samorządowe, a także inne jednostki sektora finansów publicznych wolnych środków w formie depozytu prowadzonego przez Ministra Finansów. Konsolidacja zarządzania płynnością sektora niewątpliwie przyniosła efekty. Pozwala też na zwiększenie efektywności zarządzania aktywami całego sektora. Generalnie prowadzi to do zmniejszenia potrzeb pożyczkowych. Prowadzi także do obniżenia kosztów obsługi zadłużenia. Myślę, że są to istotne informacje.

Jeżeli chodzi o relację długu publicznego do PKB, co ważne, strategia zakłada, że w roku 2013 relacja ta będzie wynosiła 51,4%. Mówimy o państwowym długu publicznym. Relacja ta będzie się zmniejszała. Zarysowano w strategii, że obniży się ona poniżej 50% w roku 2016. Strategia zakłada także, co sygnalizowałem wcześniej, obniżanie się relacji kosztów obsługi do PKB. W roku 2012 było to 2,7%, w roku bieżącym 2,6%, natomiast na rok 2016 w strategii cel ten jest formułowany na poziomie 2,2%. W strategii znajdziemy także wiele propozycji, które w perspektywie mają nam ułatwić zarządzanie długiem publicznym. Mówię o regule wydatkowej, obejmującej także samorządy. Będziemy nad tym pracować, w związku z czym nie widzę powodu, żeby teraz szerzej o tym mówić.

Reasumując mogę powiedzieć, że przedstawione w projekcie budżetu i struktura finansowania, i projekcja kosztów obsługi zadłużenia zasługują na pozytywną ocenę. Moim zdaniem projekcje są przejrzyste i czytelne, chociaż gdybyśmy powiedzieli to przeciętnemu śmiertelnikowi, pewnie by się zdziwił. Niemniej musimy też mieć świadomość ryzyk, na które wykonanie planu będzie narażone. Zdaje się, że są one uwzględnione w projekcjach adekwatnie do sytuacji. Minister Finansów powiedziałby pewnie, że projekcje mają charakter konserwatywny, osobiście wołałbym raczej sformułowanie, że mają charakter umiarkowanie optymistyczny. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Bardzo dziękuję panu posłowi Januszowi Cichoniowi za zreferowanie wyznaczonych przez prezydium części budżetowych. Rozpoczynamy dyskusję. Kto z państwa posłów chciałby przy omawianiu tych części budżetowych zabrać głos? Bardzo proszę, pan poseł Kowalczyk.

Poseł Henryk Kowalczyk (PiS):

Panie przewodniczący, mam dwa krótkie pytania dotyczące obsługi zadłużenia zagranicznego. Czy w świetle przekazanej przez Ministra Finansów informacji o wyraźnym spadku rentowności obligacji, Ministerstwo Finansów nie uważa, że w tej sytuacji kwota przewidziana w budżecie państwa – projekt budżetu był robiony jeszcze we wrześniu – jest za duża? Czy w związku z tym wystarczy mniej środków finansowych na obsługę budżetu państwa? Jest to pierwsze pytanie.

Drugie pytanie związane jest z prognozowanym kursem złotówki do euro i do dolara, który przewidywany jest niezbyt wysoki. W materiałach informacyjnych jest wymieniony koszt dostępu do elastycznej linii kredytowej. Jest to koszt znaczący, ponieważ

jest to kwota ponad 500.000 tys. zł. Będzie to do zapłacenia w przypadku, kiedy Polska przedłuży elastyczną linię kredytową. Czy w tej sytuacji, przy takim koszcie i przy dość niskiej rentowności obligacji warto kontynuować korzystanie z elastycznej linii kredytowej? Czy Ministerstwo Finansów rozważy rezygnację z owej linii? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Bardzo dziękuję. Czy ktoś z państwa posłów chciałby jeszcze zabrać głos? Pani poseł Masłowska. Bardzo proszę.

Poseł Gabriela Masłowska (PiS):

Mam pytanie do pana ministra Kowalczyka. W wywiadzie dla „Rzeczpospolitej” z dnia 5 października tego roku powiedział pan, cytując: „Przez siedemnaście lat byłem po tej drugiej stronie, więc zdaję sobie sprawę z mechanizmów, na jakich opierają się decyzje inwestycyjne”. W związku z tym mam do pana kilka pytań. Według pana wiedzy, jaką wagę przywiązują potencjalni inwestorzy do takich wskaźników jak, po pierwsze, relacja pozycji inwestycyjnej netto do PKB bądź relacja rezerw walutowych do długu publicznego? Przyznam, że w tym kontekście moją uwagę zwróciła informacja w ocenie ratingowej Polski, dokonanej w ubiegłym roku przez chińską agencję ratingową Dagong. W swojej ocenie analitycy owej agencji wyrazili przekonanie, że słabością polskiej gospodarki jest kontrolowanie głównych branż gospodarki narodowej przez zagraniczne fundusze i starzenie się społeczeństwa, co nie sprzyja zrównoważonemu rozwojowi gospodarczemu Polski. Czy pana zdaniem jest to zapowiedź zmiany sposobu myślenia analityków agencji ratingowych? Jak pan sądzi? Jeżeli tak, to na czym zmiana ta miałaby polegać?

Ponieważ dzisiaj mówimy o sprawach związanych z emisjami polskich obligacji, interesuje mnie także pana odpowiedź na pytanie, czy wedle prognoz po zwiększeniu limitu, do czego zmusza nas ETS, otwarte fundusze emerytalne zwiększą znacząco swe zaangażowanie na zagranicznych rynkach papierów wartościowych dłużnych, kupując np. obligacje zagraniczne innych państw, w tym państw strefy euro, zamiast polskich obligacji. Czy przed podjęciem takich działań na masową skalę może powstrzymać ich występowanie ryzyka kursowego? Jaka jest pana opinia w tej sprawie?

Kolejna rzecz. Skoro ETS stwierdził, że jest kolizja pomiędzy prawem polskim a prawem unijnym w sprawie limitów, to czy owej kolizji nie dałoby się usunąć zmieniając nie prawo polskie, tylko prawo unijne? Proszę o podanie argumentów.

Przy okazji pragnę zauważyć, że prezes Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, pan Kachniewski na łamach „Parkietu” wyrażając swą niechęć do zwiększenia limitu inwestycji zagranicznych dla otwartych funduszy emerytalnych, stwierdził, że niewątpliwie pieniądze pozostające w kraju lepiej będą służyć niż zainwestowane za granicą. Mam pytanie, kiedy pana zdaniem rząd przedstawi propozycję dotyczącą zmiany zagranicznego limitu dla otwartych funduszy emerytalnych. Czy jest pan w stanie określić taką datę? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Bardzo dziękuję. Pan poseł Świącicki.

Poseł Marcin Świącicki (PO):

Panie przewodniczący, szanowni państwo! Chciałbym ustosunkować się do wypowiedzi pani poseł Masłowskiej w tej części, która dotyczyła rozszerzenia działalności otwartych funduszy emerytalnych również na inne kraje. Otóż chciałbym powiedzieć, że głównym celem otwartych funduszy emerytalnych jest zabezpieczenie przyszłości emerytów. Muszą one dbać o to, żeby środki były jak najbezpieczniej lokowane, na jak najlepszych lokatach, żeby emeryci w przyszłości mieli dobre emerytury. Jak sądzę, w ustawie o otwartych funduszach emerytalnych nie ma takiego celu, żeby wspierać rozwój polskiej gospodarki, finansować polski dług publiczny itd. Jeżeli do tej pory są takie ograniczenia, jeżeli były one wprowadzane ustawowo, to nie były to ograniczenia, które, można by z przekonaniem twierdzić, iż służyły dobru przyszłych emerytur, wysokości tych emerytur. Chciałbym, żebyśmy rozważając uwolnienie otwartych funduszy emerytalnych, ich działalności na rozmaitych innych rynkach, naprawdę brali pod uwagę to, że głównym celem otwartych funduszy emerytalnych jest zabezpieczenie wysokości

bezpiecznych emerytur dla naszych przyszłych emerytów, a nie dbanie o rozmaite inne luki w budżecie i tego typu rzeczy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Dziękuję, panie pośle. Ocena funkcjonowania otwartych funduszy emerytalnych jest co najmniej różna, podzielona. Myślę, że nie powinniśmy rozpoczynać dyskusji na temat funkcjonowania otwartych funduszy emerytalnych. Skupmy się na tych częściach budżetowych, nad którymi teraz pracujemy. Pani poseł Masłowska chciała jeszcze pewnie zareagować.

Poseł Gabriela Masłowska (PiS):

Tak. W kontekście poprzedniej wypowiedzi pana posła chciałabym skierować jeszcze krótkie pytanie do przedstawicieli ministerstwa. Czy znane są państwu takie badania, z których wynika, że środki zgromadzone w otwartych funduszach emerytalnych inwestowane w Polsce w porównaniu z ich inwestowaniem za granicą są neutralne, jeżeli chodzi o przyszłe emerytury, czyli neutralne z punktu widzenia interesu przyszłych rencistów? Natomiast w pierwszej wersji inwestowane w Polsce wspierają wzrost gospodarki naszego kraju. Czy znane są państwu takie opinie i takie badania, gdyż mnie znane są takie opinie?

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Dziękuję. Czy jeszcze ktoś z państwa posłów chciałby zadać pytanie, wyrazić opinię? Nie widzę zgłoszeń. W związku z tym przystępujemy do odpowiedzi. Pan minister Kowalczyk. Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Wojciech Kowalczyk:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo. Na samym wstępie pan poseł Cichoń zapytał o zmianę salda, jeżeli chodzi o płatności przy naszych udziałach, udziałach Skarbu Państwa w międzynarodowych instytucjach finansowych. Wynikało to z uzupełnienia naszego wkładu w Europejskim Banku Inwestycyjnym na kwotę 200.000 tys. euro. Każdy z krajów członkowskich, udziałowców w Europejskim Banku Inwestycyjnym musiał dokapitalizować bank.

Jeżeli chodzi o koszty obsługi zadłużenia zagranicznego, obecnie rzeczywiście mamy do czynienia z zawężeniem spreadów, jeżeli chodzi o nasze emisje, szczególnie ostatnio w euro i w dolarach, ale skutki owego zawężenia będą widoczne dopiero po roku czy po dwóch. A więc koszty niższych odsetek nie będą widoczne w przyszłym roku, tylko za dwa lata i w latach następnych. Trzeba też wziąć pod uwagę margines ryzyka kursowego, które także powinniśmy liczyć przy kosztach obsługi zadłużenia zagranicznego.

Jeżeli chodzi o FCL, Flexible Credit Line, przewidywane zwiększone koszty w wysokości 500.000 tys. zł wydają się dużą kwotą. Pani poseł Masłowska zacytowała mój wywiad, przywołała to, że przez siedemnaście lat rzeczywiście byłem po drugiej stronie. Jest to swoista polisa ubezpieczeniowa. Inwestorzy bardzo dobrze to postrzegają. Koszty poniesione przez Polskę za gotowość do ewentualnego ciągnięcia z Flexible Credit Line są zawiązką wyrównywane przez niższe koszty emisji naszego długu, i krajowego, i zagranicznego. Ponieważ jesteśmy w praktycznie stałych relacjach i w dialogu z inwestorami zagranicznymi i krajowymi, jest to ważny czynnik wpływający na ich ocenę ryzyka inwestycji w polski dług.

Jeżeli chodzi o pytania pani poseł Masłowskiej o wskaźniki inwestycji netto do PKB, rezerw walutowych do PKB, oczywiście wskaźniki te podobnie jak wiele, wiele innych są używane przez agencje ratingowe. O ile pamiętam, jednym ze zwolenników takich wskaźników był pan profesor Rybiński. Pozwolą państwo, że nie będę wypowiadał się na temat pana profesora Rybińskiego. Każdy ma prawo do własnych opinii. Nie są to wiodące wskaźniki używane przez inwestorów, jeżeli chodzi o ocenę sytuacji ekonomicznej kraju. Główne wskaźniki, które są brane pod uwagę, to oczywiście wzrost PKB, poziom inflacji. A jeżeli chodzi o bezpieczeństwo, to przede wszystkim rezerwy walutowe i pokrycie importu w rezerwach walutowych. Wskaźnik rezerwy walutowej do PKB stale nam rośnie, ponieważ znaczna część środków otrzymywanych z Unii Europejskiej jest wymieniana w Narodowym Banku Polskim. Oczywiście w tym momencie

najważniejszy wskaźnik brany od uwagę przez inwestorów, szczególnie zagranicznych, to utrzymywanie ścieżki wzrostu. Nawet już nie tylko inflacja, ale wzrost PKB jest głównym czynnikiem, który jest brany pod uwagę w ocenie ryzyka kraju, w którego obligacje dany inwestor chce inwestować.

Kontrola zagranicznych funduszy nad rynkiem polskim. Jesteśmy członkiem Unii Europejskiej. Jednym z pryncypiów Unii Europejskiej jest swoboda przepływu kapitału. Sprawy zarządzania, kontroli funduszy europejskich, które otwierają swoją działalność na zasadzie paszportu, jest regulowana przez odpowiednie dyrektywy europejskie. Nawet wczoraj przez Sejm została przyjęta w trzecim czytaniu transpozycja tzw. dyrektyw Omnibus, które naszej Komisji Nadzoru Finansowego dają prawo dostępu do informacji od innych nadzorów w innych krajach członkowskich Unii Europejskiej. Wczoraj, przedwczoraj zostałem nawet poproszony przez pana posła Janczyka, żeby dać przykład takiego zagrożenia *a propos* zagranicznych funduszy czy domów maklerskich. Możemy sobie wyobrazić sytuację, kiedy dom maklerski w kraju X w strefie euro lub tylko w Unii Europejskiej straci licencję. Jeżeli transpozycja tzw. dyrektyw Omnibus wejdzie w życie, to w przypadku gdy oddział domu maklerskiego prowadzi działalność w Polsce, nasz nadzór finansowy automatycznie dostanie informację na ten temat, co w zasadniczym stopniu zwiększa bezpieczeństwo klientów danego czy to funduszu zagranicznego, czy to domu maklerskiego, które działają w Polsce.

Jeżeli chodzi o otwarte fundusze emerytalne, to to, czego oczekuje od nas Komisja Europejska, to dojście w jak najszybszym tempie do limitu 30%. Oczywiście poziom ryzyka kursowego będzie w znacznym stopniu ograniczał wielkość inwestycji otwartych funduszy emerytalnych w aktywa denominowane w innych walutach niż złotówka. Co do inwestycji otwartych funduszy emerytalnych, jeżeli chodzi o aktywa denominowane w walutach obcych czy to w krajach strefy euro, czy to na innych rynkach, o ile dobrze pamiętam, w tej chwili limit wynosi maksymalnie do 5%. Są to inwestycje marginalne. W tej chwili nawet nie są one w pełni wykorzystywane, przede wszystkim ze względu na ryzyko kursowe. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś chciałby ustosunkować się do tych wypowiedzi? Czy zrodziły się inne pytania?

Posel Gabriela Masłowska (PiS):

Nie uzyskałam odpowiedzi na ostatnie pytanie. Czy znane są badania, z których wynika...

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Proszę mówić do mikrofonu, ponieważ nagrywa się.

Posel Gabriela Masłowska (PiS):

Czy panu ministrowi znane są analizy, z których wynika, że inwestowanie otwartych funduszy emerytalnych w Polsce wobec inwestowania za granicą jest neutralne z punktu widzenia korzyści dla przyszłych emerytów, natomiast ma dodatni wpływ na rozwój polskiej gospodarki? Czy znane są panu takie badania, które potwierdzają wpływ struktury inwestowania przez otwarte fundusze emerytalne w kraju lub za granicą na rentowość, na przyszłe emerytury, na ich wysokość a jednocześnie na wzrost gospodarczy Polski?

Podsekretarz stanu w MF Wojciech Kowalczyk:

Panie przewodniczący, pani poseł, Wysoka Komisjo. Pomimo siedemnastu lat po drugiej stronie z przykrością muszę stwierdzić, że nie zapoznałem się z takimi badaniami, ale jeżeli mogę ustosunkować się jako przedstawiciel Ministerstwa Finansów, chciałbym powiedzieć, że strategicznym interesem Polski jest, żeby otwarte fundusze emerytalne inwestowały przede wszystkim w aktywa, w projekty pobudzające wzrost gospodarczy. Z punktu widzenia rządu wydaje się to oczywiste, żeby środki były inwestowane tutaj, ponieważ cały czas jesteśmy netto importerem kapitału, o czym świadczy deficyt na rachunku obrotów bieżących, obecnie w granicach 4-4,5% PKB. Dlatego jako potrzebujący kapitału, chcielibyśmy wyraźnie, żeby otwarte fundusze emerytalne większość środków inwestowały w gospodarce w projekty gospodarcze, w papiery dłużne emitowane przez podmioty krajowe.

Jest to bardzo konkretne pytanie. Jeżeli mógłbym, to ustosunkuję się na piśmie, pani poseł. Jest to kompleksowe pytanie, nie chciałbym...

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Dobrze. Dziękuję. Rozumiem, że w tym punkcie obrad nie ma więcej pytań. Dziękuję panu posłowi referującemu. Kończę ten punkt obrad. W związku z przesunięciem punktów porządku wracamy do punktu pierwszego. Jest to zaopiniowanie wniosku Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zmian w planie finansowym Funduszu Modernizacji Bezpieczeństwa Publicznego na 2012 rok. Pan minister, bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Roman Dmowski:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo. W związku z art. 29 ust. 9 i 12 ustawy o finansach publicznych uprzejmie proszę o wyrażenie pozytywnej opinii w sprawie dokonania zmian w planie finansowym Funduszu Modernizacji Bezpieczeństwa Publicznego na 2012 rok. Zmiany te polegają na zwiększeniu o kwotę 4700 tys. zł planowanej kwoty przeznaczonej na zadania wynikające z ustawy tworzącej Fundusz, planowanego stanu środków pieniężnych na początku 2012 roku oraz wydatków, w tym wydatków na zakup materiałów i wyposażenia o kwotę 700 tys. zł, a wydatków inwestycyjnych i wydatków na zakupy inwestycyjne o kwotę 4000 tys. zł.

Źródłem sfinansowania proponowanych zmian są środki pozostałe z poprzednich okresów na rachunku bankowym Funduszu Modernizacji Bezpieczeństwa Publicznego. Planowany stan środków Funduszu na początek 2012 roku wynosił 4068 tys. zł, natomiast faktyczny stan środków na rachunku Funduszu na dzień 1 stycznia wyniósł 15.519 tys. zł. Różnica ta wynikała z tego, że pod koniec ubiegłego roku wpłynęły dodatkowe, nieplanowane środki w kwocie około 11.300 tys. zł z Agencji Mienia Wojskowego z tytułu sprzedaży mienia przekazanego do Agencji przez Policję i Straż Graniczną. Zgodnie z postanowieniami ustaw o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego formacje te mogą przekazywać Agencji do sprzedaży mienie, a Agencja zobowiązana jest do przekazywania na Fundusz Modernizacji 93% uzyskanych z tego tytułu dochodów. Najczęściej środki te przeznaczone są na realizację zadań inwestycyjnych, modernizacyjnych, w tym na zakup nowego sprzętu i wyposażenia.

Równocześnie chciałbym poinformować, że w dniu 18 października Minister Finansów wyraził zgodę na dokonanie powyższych zmian w planie finansowym Funduszu na 2012 rok. A więc jeszcze raz uprzejmie proszę o wyrażenie pozytywnej opinii w sprawie dokonania przedstawionych zmian. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Bardzo dziękuję panu ministrowi za przedstawienie wniosku. Otwieram dyskusję. Czy do wniosku są... Pani poseł, proszę bardzo.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS):

Czy dobrze zrozumiałam, że Fundusz nie osiągnął większych przychodów, tylko środki, których ma dotyczyć zmiana, jak wynika z uzasadnienia, są to środki z ubiegłego roku? Różnica wynika jakby z tempa przygotowywania planu finansowego Funduszu. Tak? Kwota 4700 tys. zł jest to dochód z 2011 roku.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Momencik, momencik. Tak. Dziękuję, pani poseł. Czy ktoś jeszcze chciałby zadać pytanie? Nie widzę zgłoszeń. Bardzo proszę, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w MSW Roman Dmowski:

Panie przewodniczący, pani poseł, Wysoka Komisjo. Tak. Jedyne przychody w tym obszarze to były te, które pojawiły się na koniec 2011 roku. W tym roku nie dostaliśmy żadnych pieniędzy z tego tytułu.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Bardzo dziękuję. Czy jeszcze ktoś z państwa posłów... Nie widzę zgłoszeń.

Droży państwo, proponuję przyjęcie opinii – zaprezentują ją – o następującej treści: „Opinia nr 41 Komisji Finansów Publicznych do Ministra Spraw Wewnętrznych w spra-

wie zmian w planie finansowym Funduszu Modernizacji Bezpieczeństwa Publicznego uchwalona na posiedzeniu w dniu 25 października.

Komisja Finansów Publicznych na posiedzeniu w dniu 25 października 2012 roku rozpatrzyła wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 sierpnia 2012 roku dotyczący zmian w planie finansowym Funduszu Modernizacji Bezpieczeństwa Publicznego na 2012 rok.

Komisja Finansów Publicznych, zgodnie z art. 29 ust. 12 ustawy o finansach publicznych, pozytywnie opiniuje propozycje zmian planu finansowego Funduszu Modernizacji Bezpieczeństwa Publicznego przedstawione we wniosku”.

Czy są uwagi do zaprezentowanej opinii? Nie słyszę. Czy ktoś z państwa jest przeciw przyjęciu opinii? Nie słyszę. W związku z tym bardzo dziękuję. Opinia o powyższej treści została przyjęta. Bardzo dziękuję panu ministrowi.

Punkt drugi dzisiejszych obrad Komisji. Jest to zaopiniowanie wniosku Prezesa Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w sprawie zmian w planie finansowym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na 2012 rok. Jak rozumiem, przedstawi pan dyrektor. Bardzo proszę. Pan dyrektor Sebastian Szymonik.

Dyrektor generalny Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych Sebastian Szymonik:

Panie przewodniczący, Szanowna Komisjo. W imieniu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych proszę o wyrażenie pozytywnej opinii w sprawie wniosku o dokonanie zmian w planie finansowym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na rok 2012, polegających na przesunięciu środków w wysokości 29.800 tys. zł w ramach programu zatwierdzonego przez radę nadzorczą Funduszu „Student II” z § 2440 do § 3030. Zmiana ta jest podyktowana faktem, że program ten w dalszym ciągu jest realizowany przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Pierwotnie planowaliśmy, że program ten będzie realizowany w drugim półroczu, czyli w pierwszym semestrze 2012 roku przez samorzady wojewódzkie, niemniej prace w tej sprawie nadal trwają. Jest nadzieja, że w przyszłym roku osiągniemy porozumienie z właściwymi samorządami, natomiast na dzień dzisiejszy takiego porozumienia nie mamy. Po to, żeby zapewnić studentom finansowanie ich potrzeb w pierwszym semestrze roku 2012/2013, taka zmiana jest niezbędna. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Bardzo dziękuję, panie dyrektorze. Otwieram dyskusję w tym punkcie. Pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS):

Rozumiem, że kwota środków przeznaczonych w ramach programu „Student II” nie ulega żadnemu zmniejszeniu. Zmieniają się kwoty w § 2440 i § 3030. Rozumiem, że plan finansowy Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych był tworzony prawie rok temu. Mieli państwo jakąś koncepcję wykorzystania w drugim semestrze roku akademickiego – program jest dzielony na semestry – że będzie dotacja i wypłata nastąpi za pośrednictwem jednostek samorządu terytorialnego szczebla wojewódzkiego. W związku z tym proszę powiedzieć, jaka trudność powstała – rozumiem, że w pierwszym semestrze to wy byliście bezpośrednio płatnikiem – że porozumienie nie dokonało się. Na jakiej podstawie prawnej miało być przekazanie zadania wypłaty w ramach programu „Student II”? Jakiego typu były trudności? Czy samorząd województwa nie chce? Proszę o kilka informacji.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Bardzo dziękuję, pani poseł. Czy ktoś z państwa posłów jeszcze... Nie widzę zgłoszeń. Panie dyrektorze, proszę o odpowiedź.

Dyrektor generalny PFRON Sebastian Szymonik:

Pani poseł, szanowni państwo. Kwota, która była zaplanowana na ten rok na to właśnie zadanie, nie ulega zmianie. Zmianie ulegają paragrafy, z których zadanie to będzie finansowane.

Odnosząc się do kwestii zawarcia porozumień z samorządem województwa, przekazania zadania, realizacji zadania przez samorząd wojewódzki, dlaczego do dnia dzisiejszego jeszcze do niego nie doszło, chciałbym powiedzieć, że na poziomie Związku Województw RP toczą się takie rozmowy. Rozmowy te toczą się od kilku miesięcy. Jest wstępna zgoda ze strony marszałków województw zrzeszonych w Związku Województw RP. Natomiast marszałkowie zdecydowali się przedstawić problematykę sejmikom wojewódzkim w poszczególnych województwach. Ze względu na liczbę sejmików i chyba też ze względu na problematykę do tej pory konsultacje jeszcze się nie zamknęły. Chcąc zrealizować zadanie w terminach, jakie były w poprzednich latach, zdecydowaliśmy się z dość dużym wyprzedzeniem zrealizować jednak zadanie jako biuro Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Dziękuję. Jeszcze uzupełnienie.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS):

Krótkie, pomocnicze. W związku z tym, że mamy budżet i mamy plan finansowy na rok 2013, gdzie państwo zakwalifikowaliście to na nowy rok? W § 3030 czy nadal zostawiliście u siebie? Zadanie na semestr będzie realizowane od stycznia. Rozumiem, że jest to przyszłość. Jak to wygląda w nowym planie?

Dyrektor generalny PFRON Sebastian Szymonik:

Na przyszły rok zaplanowaliśmy w § 2440, czyli też po stronie Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Przepraszam bardzo, w paragrafach samorządu terytorialnego. Liczymy na to, że w przyszłym roku uda nam się zawrzeć porozumienia i samorząd będzie realizował owe zadania.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Dobrze. Dziękuję. Zamykam dyskusję w tym punkcie. Trybem punktu pierwszego proponuję opinię nr 42 Komisji Finansów Publicznych do Prezesa Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w sprawie zmian w planie finansowym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych: „Komisja Finansów Publicznych na posiedzeniu w dniu 25 października 2012 roku rozpatrzyła wniosek Prezesa Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z dnia 19 października 2012 roku dotyczący zmian w planie finansowym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na 2012 rok.

Komisja Finansów Publicznych, zgodnie z art. 29 ust. 12 ustawy o finansach publicznych, pozytywnie opiniuje propozycje zmian planu finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przedstawione we wniosku”.

Czy są uwagi do zaprezentowanego wniosku? Nie słyszę. W związku z tym dziękuję. Poprzez aklamację przyjęliśmy kolejny wniosek.

Trzeci punkt obrad. Jest to zaopiniowanie wniosku Ministra Finansów w sprawie utworzenia nowej rezerwy celowej. Jak rozumiem, pani minister Majszczyk. Tak? Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w MF Hanna Majszczyk:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo. Na podstawie art. 177 ust. 6 i 7 ustawy o finansach publicznych zwracamy się z uprzejmą prośbą o wyrażenie pozytywnej opinii w sprawie utworzenia nowej rezerwy celowej w wysokości 400.000 tys. zł z przeznaczeniem na sfinansowanie zobowiązań wymagalnych Skarbu Państwa. Środki, z których rezerwa ta miałaby być utworzona, pochodzą z niewykorzystanych środków zaplanowanych w kilku rezerwach wskazanych w naszym wniosku, czyli przede wszystkim z czterech wskazanych tutaj rezerw. Z rezerwy w pozycji 17 „Środki na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań” jest to kwota 98.439 tys. zł. Z rezerwy w pozycji 44 „Dofinansowanie zadań wynikających z obniżenia wieku szkolnego – środki na realizację programu »Radosna szkoła«” jest kwota 67.297.753 zł. Z rezerwy w pozycji 47 „Wsparcie działań w zakresie przekształceń samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej” jest kwota 104.263.247 zł. W końcu z rezerwy

w pozycji 71 „Finansowanie lokalnych centrów rozwoju kapitału społecznego” jest kwota 130.000 tys. zł.

Większość rezerw, która jest planowana w budżecie państwa, zgodnie z ustawą o finansach publicznych, może być rozdysponowana wyłącznie do dnia 15 października. Ponieważ jesteśmy po tym terminie, oszczędności w wykorzystaniu rezerw są już faktem, a jednocześnie pojawiły się dodatkowe potrzeby, które są kwalifikowane do zobowiązań wymagalnych, czyli potrzeba zapłacenia zwiększonej składki do budżetu Unii Europejskiej, dlatego też zwracamy się z prośbą o utworzenie rezerwy w wysokości 400.000 tys. zł. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Dziękuję, pani minister. Pytania, wypowiedzi. Pani poseł Rafalska, proszę bardzo.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS):

Pani minister, kiedy pracujemy nad budżetem, wydaje się, że budżety są krojone na miarę możliwości kryzysowego budżetu. Widzę, że Krajowe Biuro Wyborcze ma zablokowane środki w wysokości prawie 100.000 tys. zł. To znaczy, że budżety niektórych instytucji nie są jeszcze tak bardzo oszczędne. To dobrze. To jeszcze jestem w stanie przełknąć w miarę spokojnie.

Przechodzę jednak do rezerwy celowej w pozycji 47. Chyba ostatnio też robiliśmy zmianę, przenosiliśmy dwieście ileś milionów złotych. Rozumiem, że z rezerwy na wsparcie działań w zakresie przekształceń będzie wykorzystana kwota mniejsza niż 100.000 tys. zł. Oznacza to, że program ten... Nie martwię się, ponieważ jestem przeciwnikiem komercjalizacji, ale proszę powiedzieć, jaka w takim razie zostanie wykorzystana kwota z owej rezerwy. Wydaje się, że jest to kolejna zmiana. Wskazywałoby to na to, że znowu jest to pomysł, z którego samorzady... Jest pomysł, nawet są pieniądze. Są realne długi, jest śnieżna lawina, kiedy dług nie jest spłacany, jest kosztowna obsługa, odsetki itd. Coś tu nie pasuje.

Pozycja 71. Po cywilizacyjnym projekcie „Orlików” miało być cywilizowanie wsi koncepcją „Świetlików”, oświetlenia. Jakieś potężne pieniądze. Pamiętam też, że robiliśmy już jedną zmianę, były przenoszone chyba jeszcze większe pieniądze. W związku z tym mam konkretne pytanie. Jakie środki z pozycji 71 „Finansowanie lokalnych centrów rozwoju kapitału społecznego”, czyli z oferty dla wsi zostały już rozdysponowane i podzielone? Dlaczego program ten działa tak słabo? Nie ma co sobie żartować, gdyż wydaje się, że potrzeby są olbrzymie. Gdyby były zewnętrzne środki na tego typu lokalne centra w małych miejscowościach, zapomnianych, biednych gminach, program powinien zafunkcjonować. Ogromnie mnie to dziwi. Jest to rzadka sytuacja, że po prostu są pieniądze i pieniądze te są niewykorzystane.

Bardzo proszę o powiedzenie, ile rzeczywiście zostanie wykorzystane z rezerwy w pozycji 47, a ile z rezerwy w pozycji 71 i dlaczego tak mało.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Bardzo dziękuję. Czy ktoś z państwa posłów jeszcze... Nie widzę zgłoszeń. Pani minister, bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w MF Hanna Majszczyk:

Dziękuję bardzo. Pani przewodniczący, pani poseł. Jeżeli chodzi o rezerwę w pozycji 47, to wykorzystano z niej kwotę około 50.000 tys. zł. Jest to kwota 50.000 tys. zł z jakąś drobną końcówką, nie wiem, 800 tys. zł. Tak, była zaplanowana kwota 400.000 tys. zł, a wykorzystano, jak powiedziałam, kwotę około 50.000 tys. zł. 50.000 tys. zł plus kilkadziesiąt tysięcy złotych. Dokładnie nie pamiętam, ale jest to ten rząd wielkości. Rzeczywiście jakiś miesiąc temu część środków z rezerwy, kwota ponad 200.000 tys. zł została przekwalifikowana na zadania Ministra Zdrowia, zadania, które on realizuje. Jest to drugie... Przy czym w momencie, w którym jesteśmy dzisiaj, środki te nie mogą być już wykorzystane na nic. Podkreślam to ponownie.

Środki zostały zaplanowane w wysokości 400.000 tys. zł, czyli w jakiejś niewielkiej części, jaka została przewidziana w ustawie o działalności leczniczej, w skutkach na finansowanie ustawy o działalności leczniczej. Jednocześnie ustawa ta zakłada moż-

liwość dofinansowania jednostek samorządu terytorialnego, jeżeli chodzi o przejęte zobowiązania samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, przy założeniu, że finansowanie będzie dokonywane, jeżeli przekształcenia dokonają się do końca roku 2013. Oczywiście rozdysponowywanie środków i uruchamianie rezerw odbywa się pod zapotrzebowaniem po spełnieniu warunków. Stąd też z naszego punktu widzenia oceniamy to tak, że samorzady, które myślą o takich przekształceniach, jednak czekają z tym, rozumiem, do roku 2013, kiedy ostateczny termin będzie wymagał od nich decyzji, czy przekształcają czy też pozostawiają obecne struktury. Na przyszły rok, jak państwo wiecie, zaplanowana jest kwota 600.000 tys. zł. Ponieważ jest to rok, w którym trzeba się zdecydować, zakładamy, że jednak będzie tutaj wzmożona aktywność. Dlatego jest przeznaczona większa kwota.

Jeżeli chodzi o „Świetliki”, to na cel, na który rezerwa była pierwotnie stworzona w ustawie, nie wykorzystano żadnych środków. Była to rezerwa w wysokości 150.000 tys. zł. Kwota 20.000 tys. zł... Jakies dwa miesiące temu, może trochę więcej, nie pamiętam dokładnej daty, była zmiana przeznaczenia rezerwy. Było to na aktywizację osób starszych, tzw. uniwersytety trzeciego wieku. Mówię w uproszczeniu, ale takie było główne hasło. Z tego, co pamiętam, przy przekwalifikowaniu, zmianie przeznaczenia części rezerwy przedstawiał to przedstawiciel Ministerstwa Rozwoju Regionalnego. Być może teraz powiem o tym w zbyt dużym uproszczeniu, ponieważ nie pamiętam dokładnie szczegółów argumentacji. Chodziło o to, że przy różnych analizach odstąpiono jednak od realizacji tego celu w tym roku, przy wykorzystaniu środków, jakie były przeznaczone na ten cel.

Jeżeli chodzi o rezerwę jedynie wspomnianą przez panią poseł co do planowania środków – pani poseł powiedziała, że w rezerwie 17 dotyczącej Krajowego Biura Wyborczego jest niewykorzystana kwota prawie 100.000 tys. zł – to zawsze zakłada się jakąś pulę środków, ponieważ są jakieś wybory uzupełniające w jednostkach samorządu. Zakłada się też ewentualne środki na referendum. Akurat tutaj trudno jest precyzyjnie przewidzieć, ale staramy się. Mam nadzieję, że w przyszłych latach przewidywania w tym zakresie będą bardziej trafne. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Dziękuję. Pani poseł jeszcze. Bardzo proszę.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS):

Jeszcze chwilę. Oczywiście jest, pani minister, że pieniądze... Zgoda Komisji jest oczywista. Proszę mi jednak uczciwie powiedzieć, ponieważ był plan B, który działał trzy, cztery czy ileś tam lat, a właściwie nie działał, ponieważ był on wykorzystany w bardzo wąskim zakresie. Wiele pieniędzy, które miały iść na obsługę zobowiązań ochrony zdrowia, nie zostało wykorzystanych, a więc długi rosną. W związku z tym, że było to na ochronę zdrowia, zmiany też zawsze były na ochronę zdrowia, która jest w stanie skonsumować wszystko.

Czy państwo naprawdę nie podchodzicie do tego w ten sposób, że programy trzeba tak stworzyć, żeby dać realną ofertę, która jest do wykorzystania, uczy oszczędności w gospodarowaniu ochroną zdrowia. Moim zdaniem znowu trzy lata przeleci przez program. W następnym roku znowu części nie będziemy wykorzystywać. Czy trwają może jakieś prace nad nowym programem albo zmianą, nowelizacją? Czy pani minister coś wie? To nie jest zakres merytoryczny ochrony zdrowia. Jest to typowy problem finansowy. Uważam, że powinien tu być zespół: Minister Zdrowia, Minister Finansów. Coś trzeba zrobić z długami ochrony zdrowia, ponieważ dzisiaj jest to kwota 10.000.000 tys. zł, a za chwileczkę będziemy mieli, nie wiem, kwotę 15.000.000 tys. zł. Ktoś będzie musiał zmierzyć się z owymi długami.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Bardzo proszę, pani minister.

Podsekretarz stanu w MF Hanna Majszczyk:

Dziękuję bardzo. Pani poseł, rzeczywiście jeżeli chodzi o Plan B, nie było takiego wykorzystania środków, jak to było planowane na ten cel. Nowe rozwiązania w ustawie o dzia-

łalności leczniczej zakładają jednak większe zmotywowanie do rozwiązywania problemów samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej w ten sposób, że na organy założycielskie nakładają obowiązek pokrywania strat. Jest to ten element, który według rządu powinien zadziałać motywująco na rozwiązywanie problemów zadłużenia przy jednoczesnym wyjściu naprzeciw, przy takiej konstrukcji, jaką zakłada ustawa o działalności leczniczej, czyli przy udziale budżetu państwa wtedy, gdy będą dokonywane przekształcenia.

Nic mi nie wiadomo, żeby na chwilę obecną były prowadzone jakiegokolwiek prace, które zmieniałyby to, co jest w ustawie o działalności leczniczej. Nie mam takiej wiedzy. Nie słyszałam, żeby w tym zakresie coś było robione. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Jan Łopata (PSL):

Bardzo dziękuję. Rozumiem, że nie ma więcej pytań w tym zakresie. W związku z tym zamykam dyskusję. Trybem poprzednich punktów zaproponuję państwu projekt opinii nr 43 Komisji Finansów Publicznych do Ministra Finansów w sprawie utworzenia nowej rezerwy celowej: „Komisja Finansów Publicznych na posiedzeniu w dniu 25 października 2012 roku rozpatrzyła wniosek Ministra Finansów z dnia 24 października 2012 roku w sprawie utworzenia nowej rezerwy celowej w wysokości 400.000 tys. zł z przeznaczeniem na sfinansowanie zobowiązań wymagalnych Skarbu Państwa.

Komisja Finansów Publicznych, zgodnie z art. 177 ust. 6 ustawy o finansach publicznych, pozytywnie opiniuje propozycję utworzenia wyżej wymienionej nowej rezerwy celowej z wydatków zablokowanych przez Ministra Finansów w części 83 – Rezerwy celowe w pozycji 17 „Środki na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań dotyczących wyborów i referendów” w kwocie 98.439 tys. zł, pozycji 44 „Dofinansowanie zadań wynikających z obniżenia wieku szkolnego – środki na realizację programu »Radosna szkoła«” w kwocie 67.297.753 zł, w pozycji 47 „Wsparcie działań w zakresie przekształceń samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej” w kwocie 104.263.247 zł i w pozycji 71 „Finansowanie lokalnych centrów rozwoju kapitału społecznego, tzw. »Świetlików«” w kwocie 130.000 tys. zł”.

Czy są uwagi do zaprezentowanego projektu opinii? Nie słyszę. W związku z tym dziękuję. Poprzez aklamację przyjęliśmy opinię.

Dziękuję państwu za wspólną pracę na jubileuszowym, setnym posiedzeniu Komisji. Panie przewodniczący. Zapraszam na 101 posiedzenie, na dzień dzisiejszy, w dniu 7 listopada. Dziękuję bardzo. Do zobaczenia.